

1	2	3	4	5
	<p>2. Za sprawdzenie każdego dodatkowego zakresu pomiarowego maszyny wytrzymałościowej pobiera się 30 % opłaty za sprawdzenie danej maszyny.</p> <p>3. Za sprawdzenie drugiego rodzaju sił opłata wzrasta o 100 %.</p> <p>4. Za sprawdzenie każdego dodatkowego siłomierza maszyny wytrzymałościowej pobiera się opłatę 190,00 zł, z uwzględnieniem uwagi 2 i 3.</p> <p>5. Za sprawdzenie siłomierza maszyny wytrzymałościowej, którego wskazania nie są mianowane w jednostkach miary siły, z wykonaniem tablicy wzorcowania, pobiera się opłatę o 120,00 zł wyższą od opłaty za sprawdzenie danej maszyny.</p>			
VII	Przyrządy do pomiaru ciśnienia			
	<p>Manometry do pomiaru ciśnienia w ogumieniu pojazdów mechanicznych:</p> <p>a) legalizacja pierwotna</p> <p>b) legalizacja ponowna</p>	<p>12,00</p> <p>30,00</p>		<p>10,00</p> <p>20,00</p>
VIII	Przyrządy do pomiaru wielkości chemicznych i fizykochemicznych			
1	Analizatory spalin samochodowych	140,00	200,00	
2	Analizatory wydechu:			
	a) legalizacja pierwotna	250,00		200,00
	b) legalizacja ponowna:			
	— analizatora wydechu niepoddanego uprzednio naprawie	150,00		100,00
	— analizatora wydechu poddanego uprzednio naprawie	250,00		200,00

2310

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI I PRACY¹⁾

z dnia 6 października 2004 r.

w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących ograniczenia wykorzystywania w sprzęcie elektronicznym i elektrycznym niektórych substancji mogących negatywnie oddziaływać na środowisko²⁾

Na podstawie art. 169 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. — Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 62, poz. 627, z późn. zm.³⁾) zarządza się, co następuje:

¹⁾ Minister Gospodarki i Pracy kieruje działem administracji rządowej — gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki i Pracy (Dz. U. Nr 134, poz. 1428).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy nr 2002/95/WE z dnia 27 stycznia 2003 r. dotyczącej ograniczenia w użyciu substancji niebezpiecznych w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. Urz. WE L 37 z 13.02.2003).

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 115, poz. 1229, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 233, poz. 1957, z 2003 r. Nr 46, poz. 392, Nr 80, poz. 717 i 721, Nr 162, poz. 1568, Nr 175, poz. 1693, Nr 190, poz. 1865 i Nr 217, poz. 2124 oraz z 2004 r. Nr 19, poz. 177, Nr 49, poz. 464, Nr 70, poz. 631, Nr 91, poz. 875, Nr 92, poz. 880, Nr 96, poz. 959 i Nr 121, poz. 1263.

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe wymagania dotyczące ograniczenia wykorzystywania w sprzęcie elektronicznym i elektrycznym, w tym w żarówkach i oprawach oświetleniowych przeznaczonych do użytku w gospodarstwach domowych, niektórych substancji mogących negatywnie oddziaływać na środowisko w okresie użytkowania tych produktów oraz po ich zużyciu.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) sprzęcie elektronicznym i elektrycznym — rozumie się przez to produkty, których prawidłowe działanie uzależnione jest od dopływu prądu elektrycznego lub od obecności pól elektromagnetycznych, oraz produkty służące do wytwarzania, przesyłania i pomiaru prądu elektrycznego lub pól elektromagnetycznych i zaprojektowane do użytku przy napięciu elektrycznym nieprzekraczającym 1000 V dla prądu zmiennego oraz 1500 V dla prądu stałego, zaliczone do grup sprzętu elektronicznego i elek-

trycznego określonych w załączniku do rozporządzenia;

- 2) częściach zamiennych — rozumie się przez to produkty stosowane w celu naprawy lub powtórnego użycia w sprzęcie elektronicznym i elektrycznym.

§ 3. 1. W wytwarzanym i wprowadzanym do obrotu sprzęcie elektronicznym i elektrycznym, w tym w żarówkach i oprawach oświetleniowych przeznaczonych do użytku w gospodarstwach domowych, z zastrzeżeniem ust. 2, nie mogą być wykorzystywane:

- 1) ołów;
- 2) rtęć;
- 3) kadm;
- 4) sześciowartościowy chrom;
- 5) polibromowane bifenylole oznaczone symbolem „PBB”;
- 6) polibromowane etery difenylowe oznaczone symbolem „PBDE”.

2. Dopuszcza się wykorzystywanie:

- 1) rtęci w:
 - a) kompaktowych lampach fluorescencyjnych — w ilości nieprzekraczającej 5 mg na lampę,
 - b) prostych lampach fluorescencyjnych ogólnego zastosowania w ilościach nieprzekraczających na jedną lampę:
 - z luminoforem halofosforanowym — 10 mg,
 - z luminoforem trójpasowym o normalnym okresie żywotności — 5 mg,
 - z luminoforem trójpasowym o wydłużonym okresie żywotności — 8 mg,
 - c) prostych lampach fluorescencyjnych wykorzystywanych do celów specjalnych,
 - d) lampach innych niż wymienione w lit. a—c;

2) ołowiu:

- a) w szkłe katodowych lamp elektronowych, w elektronicznych komponentach i lampach fluorescencyjnych,
 - b) jako pierwiastka stopowego w stali zawierającej do 0,35 % ołowiu wagowo, w aluminium zawierającym do 0,4 % ołowiu wagowo oraz jako stop miedzi zawierający do 4 % ołowiu wagowo,
 - c) w stopach lutowniczych o wysokiej temperaturze topnienia, zawierających ponad 85 % ołowiu,
 - d) w stopach lutowniczych przeznaczonych dla serwerów, pamięci oraz systemów układu pamięci w okresie do 2010 r.,
 - e) w stopach lutowniczych w sprzęcie używanym do łączności, sygnalizacji, transmisji oraz w sieci zarządzania telekomunikacją,
 - f) w elektronicznych częściach ceramicznych;
- 3) kadmu używanego do galwanizacji, z wyjątkiem przypadków określonych w § 13 ust. 3 rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 5 lipca 2004 r. w sprawie ograniczeń, zakazów lub warunków produkcji, obrotu lub stosowania substancji niebezpiecznych i preparatów niebezpiecznych oraz zawierających je produktów (Dz. U. Nr 168, poz. 1762);
- 4) sześciowartościowego chromu jako środka antykorozyjnego stosowanego w stali węglowej systemów chłodzących używanych w chłodziarkach absorpcyjnych.

§ 4. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do części zamiennych dla sprzętu elektronicznego i elektrycznego wprowadzonego do obrotu przed dniem 1 lipca 2006 r.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2006 r.

Minister Gospodarki i Pracy: *J. Hausner*

Załącznik do rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 6 października 2004 r. (poz. 2310)

GRUPY SPRZĘTU ELEKTRONICZNEGO I ELEKTRYCZNEGO

1. Grupa — wielkogabarytowe urządzenia gospodarstwa domowego:

- 1) urządzenia chłodzące, w tym:
 - a) chłodziarki,
 - b) zamrażarki,
 - c) pozostałe urządzenia używane do chłodzenia, konserwowania i przechowywania żywności;
- 2) pralki;
- 3) suszarki do ubrań;
- 4) zmywarki;
- 5) urządzenia kuchenne, w tym kuchenki elektryczne;

- 6) piece elektryczne;
- 7) elektryczne płyty grzejne;
- 8) mikrofalówki;
- 9) urządzenia używane do gotowania i innego typu przetwarzania żywności;
- 10) elektryczne urządzenia grzejne;
- 11) grzejniki elektryczne;
- 12) pozostałe wielkogabarytowe urządzenia używane do ogrzewania pomieszczeń, łóżek, mebli wypoczynkowych;
- 13) wentylatory elektryczne;

- 14) urządzenia klimatyzacyjne;
- 15) pozostały sprzęt wentylujący, w tym wyciągi wentylacyjne i sprzęt klimatyzacyjny.

2. Grupa — małogabarytowe urządzenia gospodarstwa domowego:

- 1) odkurzacze;
- 2) zamiatacze do dywanów;
- 3) pozostałe urządzenia czyszczące;
- 4) urządzenia używane do szycia, dziania, tkania i innego typu przetwarzania wyrobów włókienniczych;
- 5) żelazka i pozostałe urządzenia do prasowania, mąglowania i służące do pielęgnacji ubrań;
- 6) tostery;
- 7) frytownice;
- 8) rozdrabniacze, młynki do kawy oraz sprzęt do otwierania i zamykania pojemników i opakowań;
- 9) noże elektryczne;
- 10) urządzenia do strzyżenia włosów, suszenia włosów, szczotkowania zębów, golenia, masażu oraz pozostałe urządzenia do pielęgnacji ciała;
- 11) zegary, zegarki oraz inne urządzenia służące do odmierzenia, wskazywania lub rejestrowania czasu;
- 12) wagi.

3. Grupa — sprzęt teleinformatyczny i telekomunikacyjny:

- 1) scentralizowane przetwarzanie danych:
 - a) komputery duże,
 - b) stacje robocze,
 - c) jednostki drukujące;
- 2) komputery osobiste:
 - a) komputery stacjonarne, w tym procesor, mysz, monitor i klawiatura,
 - b) laptopy, w tym procesor, mysz, monitor i klawiatura,
 - c) notebooki,
 - d) notepady,
 - e) drukarki,
 - f) sprzęt kopiujący,
 - g) elektryczne i elektroniczne maszyny do pisania,
 - h) kalkulatory kieszonkowe i biurowe,
 - i) pozostały sprzęt do zbierania, przechowywania, przetwarzania, prezentowania lub przekazywania informacji drogą elektroniczną,
 - j) terminale i systemy użytkownika,
 - k) faksy,
 - l) teleksy,
 - m) telefony,
 - n) automaty telefoniczne,
 - o) telefony bezprzewodowe,
 - p) telefony komórkowe,
 - q) systemy zgłoszeniowe,
 - r) sekretarki automatyczne,

- s) pozostałe produkty lub urządzenia przesyłające dźwięk, obrazy lub pozostałe informacje za pomocą technologii telekomunikacyjnej.

4. Grupa — sprzęt powszechnego użytku:

- 1) odbiorniki radiowe;
- 2) odbiorniki telewizyjne;
- 3) kamery video;
- 4) sprzęt video;
- 5) sprzęt hi-fi;
- 6) wzmacniacze dźwięku;
- 7) instrumenty muzyczne;
- 8) pozostałe produkty lub sprzęt służący do nagrywania lub odtwarzania dźwięku lub obrazu, w tym sygnałów lub innych technologii dystrybucji dźwięku i obrazu za pomocą technologii telekomunikacyjnych.

5. Grupa — sprzęt oświetleniowy:

- 1) oprawy oświetleniowe do lamp fluorescencyjnych;
- 2) liniowe lampy fluorescencyjne;
- 3) kompaktowe lampy fluorescencyjne;
- 4) wysokoprężne lampy wyładowcze, w tym ciśnieniowe lampy sodowe oraz lampy metalohalogenkowe;
- 5) niskoprężne lampy sodowe;
- 6) pozostałe urządzenia oświetleniowe służące do celów rozpraszania i kontroli światła.

6. Grupa — narzędzia elektryczne i elektroniczne, z wyjątkiem wielkogabarytowych, stacjonarnych narzędzi przemysłowych:

- 1) wiertarki;
- 2) piły;
- 3) maszyny do szycia;
- 4) urządzenia do skręcania, mielenia, piaskowania, przemiału, piłowania, cięcia, nawiercania, robienia otworów, nabijania, składania, gięcia lub podobnych metod przetwarzania drewna, metalu i innych materiałów;
- 5) narzędzia do nitowania, przybijania lub przyśrubowania lub usuwania nitów, gwoździ, śrub lub podobnych zastosowań;
- 6) narzędzia do spawania, lutowania lub podobnych zastosowań;
- 7) narzędzia do rozpylania, rozprowadzania, rozpraszania lub innego typu nanoszenia cieczy lub substancji gazowych innymi metodami;
- 8) narzędzia do koszenia trawy lub innych prac ogrodniczych.

7. Grupa — zabawki, sprzęt rekreacyjny i sportowy:

- 1) kolejki elektryczne lub tory wyścigowe;
- 2) kieszonkowe konsole do gier video;
- 3) gry video;

- 4) komputerowo sterowane urządzenia, w szczególności do uprawiania sportów rowerowych, nurkowania, biegania, wiosłowania;
 - 5) sprzęt sportowy z elektrycznymi lub elektronicznymi częściami składowymi;
 - 6) automaty uruchamiane monetą, banknotem, żetonem lub innym podobnym przedmiotem.
8. Grupa — automaty do wydawania:
 - 1) napojów gorących;
 - 2) butelek lub puszek z zimnymi i gorącymi napojami;
 - 3) produktów stałych;
 - 4) pieniędzy — bankomaty;
 - 5) inne — wydające wszelkiego rodzaju produkty.

2311

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA INFRASTRUKTURY¹⁾

z dnia 29 września 2004 r.

w sprawie warunków dystrybucji kart pojazdów

Na podstawie art. 77 ust. 4 pkt 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. — Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2003 r. Nr 58, poz. 515, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) podmiocie zamawiającym — rozumie się przez to organ rejestrujący pojazdy albo producenta lub importera nowego pojazdu;
- 2) producencie kart — rozumie się przez to producenta kart pojazdów.

§ 2. 1. Dystrybucja kart pojazdów odbywa się na podstawie zamówienia złożonego przez podmiot zamawiający do producenta kart, z zastrzeżeniem § 3.

2. Podmiot zamawiający może zamawiać u producenta kart spersonalizowane karty pojazdów.

3. Producent kart realizuje zamówienie w terminie ustalonym z podmiotem zamawiającym, jednak nie później niż w terminie 6 tygodni od dnia złożenia zamówienia.

§ 3. Producent kart realizuje pierwsze zamówienie, złożone przez producenta lub importera nowego pojazdu, dla danych pojazdów, po przedstawieniu piśmennego potwierdzenia ministra właściwego do spraw transportu, że podmiot ten jest uprawniony do wydawania kart pojazdów.

§ 4. Wyprodukowane karty pojazdów producent kart, a następnie podmiot zamawiający zabezpiecza przed dostępem osób nieuprawnionych.

§ 5. 1. Karty pojazdów dostarczane są przez producenta kart do podmiotu zamawiającego albo ich odbiór odbywa się w siedzibie producenta kart. Dostarczanie albo odbiór kart pojazdów odbywa się za potwierdzeniem odbioru.

2. Każda odebrana przez podmiot zamawiający partia kart pojazdów jest przedmiotem odrębnego rozliczenia z producentem kart.

3. W przypadku stwierdzenia przez podmiot zamawiający braków lub wad w kartach pojazdów producent kart niezwłocznie dostarcza właściwe karty pojazdów.

§ 6. 1. Producent kart prowadzi wykaz kart pojazdów wyprodukowanych i sprzedanych podmiotom zamawiającym oraz zabezpiecza ten wykaz przed dostępem osób nieupoważnionych.

2. Wykaz obejmuje:

- 1) ilości, serie i numery wyprodukowanych i wydanych kart pojazdów;
- 2) oznaczenie podmiotu zamawiającego oraz datę wydania kart pojazdów;
- 3) imię i nazwisko osoby upoważnionej do odbioru kart pojazdów;
- 4) potwierdzenie zapłaty za odebrane karty pojazdów przez podmiot zamawiający.

3. Karty pojazdów są drukami ścisłego zarachowania.

4. Producent kart może umieszczać w wykazie inne dane, niewymienione w ust. 2, potrzebne do dystrybucji kart pojazdów.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

¹⁾ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej — transport, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 134, poz. 1429).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 124, poz. 1152, Nr 130, poz. 1190, Nr 137, poz. 1302, Nr 149, poz. 1451 i 1452, Nr 162, poz. 1568, Nr 200, poz. 1953 i Nr 210, poz. 2036 oraz z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 54, poz. 535, Nr 92, poz. 884, Nr 121, poz. 1264 i Nr 173, poz. 1808.